

2007. szeptember 4., kedd

21. úgy véli, hogy az erdőterületek hosszú távú megóvásának előfeltétele a vidéki térségek elnéptelenedésének megakadályozását célzó, a különösen a fiatal generációk számára diverzifikált módon megélhetést biztosító, a fenntartható turizmust és szolgáltatásokat a vidéki területekre vonzó modern infrastruktúrát megteremtő regionális vidékfejlesztési tervek fenntartható programozása és végrehajtása;
22. hangsúlyozza, hogy a természeti katasztrófák és különösen az erdőtüzek idén komolyan veszélyeztették az európai kulturális örökség számára alapvető fontosságú emlékműveket és régészeti lelőhelyeket; e tekintetben kiemeli a világörökség részét képező, és az olimpiai játékoknak életet adó ősi Olimpiát és különösen annak múzeumát fenyegető veszélyt; kéri, hogy azonnal álljanak rendelkezésre erőforrások arra az esetre, ha a folytatódó erdőtüzek az európai kulturális örökség helyszíneiben tennének kárt;
23. sürgeti a tagállamokat, hogy kötelezettségek előírásával és újraerdősítési programok révén biztosítsák, hogy valamennyi leégett erdőterület maradjon erdő, és ne engedjék meg a földhasználati mód megváltoztatását; sürgeti továbbá, hogy hajtsák végre a megfelelő, a fenntartható mező- és erdőgazdálkodási eljárásokra, a vízgazdálkodásra és a hatékony kockázatkezelésre is kiterjedő jogszabályokat a földterületek megóvása és a megfelelő földhasználat érdekében, és azonnal kezdjenek a turizmus és az érintett helyi gazdaság újraélesztését célzó politikák végrehajtásába;
24. felhívja a Bizottságot, hogy ellenőrizze a természeti katasztrófák következményeinek kezelése érdekében a tagállamok rendelkezésére bocsátott sürgősségi támogatások hatékony és hathatós felhasználását, és felhívja a tagállamokat a nem megfelelően felhasznált közösségi támogatás visszafizetésének biztosítására, például az erdősítési tervek nem teljesítése esetén, valamint kataszteri felülvizsgálatot kér;
25. elítéli az illegális építkezések legalizálásnak gyakorlatát a védett és általában nem engedélyezett területeken, és sürgeti, hogy azonnal állítsanak le minden, a görög alkotmány (24. cikk) módosítása révén az erdők védelmének csökkentésére irányuló kísérletet;
26. javasolja egy parlamenti küldöttség menesztését a közelmúltbeli természeti katasztrófák által leginkább érintett országokba, hogy kifejezze a Parlament szolidaritását a lakossággal, szemrevételezze az életekben, vagyonban, társadalmi hálózatokban, a környezetben és a gazdaságban okozott károkat, és hogy hasznos következtetéseket vonjon le az EU területén a jövőben előforduló hasonló rendkívüli helyzetek megelőzése és az azokra adott válaszok tökéletesítése érdekében;
27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0363

Az Európai Unió belüli jobb szabályozás

Az Európai Parlament 2007. szeptember 4-i állásfoglalása az Európai Unió belüli jobb szabályozás stratégiai felülvizsgálatáról (2007/2095(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanácsnak címzett, „Jobb jogalkotás 1998 – Közös felelősség” és „Jobb jogalkotás 1999” című bizottsági jelentésről szóló 2000. október 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai kormányzásról szóló bizottsági fehér könyvvel kapcsolatos 2001. november 29-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 197., 2001.7.12., 433. o.

⁽²⁾ HL C 153. E, 2002.6.27., 314. o.

2007. szeptember 4., kedd

- tekintettel a „Jobb jogalkotás 2000” és a „Jobb jogalkotás 2001” című bizottsági jelentésekről szóló 2003. április 8-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a „Jobb jogalkotás 2002” című bizottsági jelentésről szóló 2004. február 26-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel a Közösség szabályozási tevékenységének egyszerűsítéséről és javításáról szóló bizottsági közleményről szóló 2004. március 9-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel a közösségi jogszabályok és a konzultációs eljárások hatásának értékeléséről szóló 2004. április 20-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a szabályozási környezet egyszerűsítésére irányuló stratégiáról szóló 2006. május 16-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel „A jogalkotás minőségének javításáról 2004-ben: a szubszidiaritás elvének alkalmazása – 12. éves jelentés” című 2006. május 16-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
  - tekintettel a jogalkotó előtt folyamatban levő jogalkotási javaslatok átvizsgálásának eredményéről szóló 2006. május 16-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
  - tekintettel a Bizottság által a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, az Európai Unión belüli jobb szabályozás stratégiai felülvizsgálatáról szóló 2006. november 14-i közleményre (COM(2006)0689),
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0273/2007),
- A. mivel a „jobb szabályozás” mint cél elérésének sikere az Európai Unió egyik fő prioritása, a modern, ésszerű és hatékony jogalkotás előnyeinek maximalizálása és ugyanakkor a költségek minimalizálása ugyanis a termelékenység, a növekedés és végső soron a foglalkoztatás legmagasabb szintjét biztosítaná egész Európában;
- B. mivel a fent említett, 2006. november 14-i közleményében a Bizottság elemzi a jobb szabályozás területén elért fejlődést, és jelzi a következő kihívásokat, rámutatva a mind uniós, mind pedig tagállami szinten elért fejlődésre, kidolgozva egyben egy, a közösségi és nemzeti jogalkotás egyszerűbb és ennél fogva költségkímélőbb alkalmazását célzó átfogó megközelítést;
- C. mivel ez a – Bizottság, a Tanács és az Európai Parlament számára a lisszaboni stratégia céljainak elérése szempontjából hasznos – megközelítés szoros partnerséget igényel e területen, elsősorban az európai intézmények körében, másodsorban ezek és a nemzeti hatóságok között;
- D. mivel a fent említett közleményben a Bizottság a hatásvizsgálatok ellenőrzésének szigorítását javasolja egy, a Bizottság elnökének hatósága alá tartozó független hatásvizsgáló testület létrehozása révén, illetve elkötelezi magát arra, hogy a jövőben több megelőző intézkedést fog hozni a kulcsfontosságú irányelvek helyes átültetése érdekében, már egész korai fázistól nyomon követve az eljárást a tagállamokkal;
- E. mivel a Bizottság véleménye szerint a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek gondoskodnia kell a bizottsági javaslatok főbb módosításainak szisztematikusabb hatásvizsgálatáról, és kiemelt fontosságot kell tulajdonítania a függőben lévő egyszerűsítési javaslatoknak, a kodifikálásnak, valamint az elavult jogszabályok hatályon kívül helyezésének;

⁽¹⁾ HL C 64. E, 2004.3.12., 135. o.

⁽²⁾ HL C 98. E, 2004.4.23., 155. o.

⁽³⁾ HL C 102. E, 2004.4.28., 512. o.

⁽⁴⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 146. o.

⁽⁵⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 136. o.

⁽⁶⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 128. o.

⁽⁷⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 140. o.

2007. szeptember 4., kedd

- F. mivel a Bizottság javaslata szerint a tagállamoknak ki kell fejleszteniük és meg kell erősíteniük a konzultációs mechanizmusokat és az egyszerűsítési programokat, amennyiben ez még nem történt meg, valamint a gazdasági, társadalmi és környezeti hatások szisztematikusabb értékelésére kell törekedniük a közösségi jogszabályok jobb érvényesítésével egyidejűleg;
- G. mivel a jobb szabályozás nem kizárólag a bürokrácia mérséklését, az adminisztratív terhek csökkentését, a meglévő jogszabályok egyszerűsítését vagy a deregulációt jelenti, hanem annak biztosítását is, hogy a jogalkotási folyamatban a minőségi szabályozás elérése érdekében a kormányzati és nem kormányzati szereplők valamennyi szinten részt vegyenek, illetve az uniós intézmények és a nemzeti, regionális és helyi hatóságok között szoros partnerség épüljön ki;
- H. mivel valamennyi kormányzati szinten elengedhetetlen a jobb szabályozás melletti elkötelezettség annak érdekében, hogy az adminisztratív terheket mérsékelni lehessen;
- I. mivel a helyi és a regionális hatóságok gyakran szembesülnek az EU-jogszabályok alkalmazásának és végrehajtásának feladatával;
- J. mivel végezetül a Bizottság azt javasolja, hogy mind az Európai Unió, mind pedig a tagállamok indítsanak nagyra törő stratégiát az európai és nemzeti jogalkotás adminisztratív terheinek csökkentésére, illetve, hogy az említett csökkentés közös célját 2012-ig el kell érniük;
1. határozottan támogatja az EU jog eredményességének, hatékonyságának, koherenciájának, számonkérhetőségének és átláthatóságának megerősítését szolgáló, jobb szabályozásra irányuló folyamatot; hangsúlyozza azonban, hogy egy ilyen folyamatnak számos előfeltételen kell alapulnia:
    - i. a Tanács, a Bizottság és az Európai Parlament teljes és együttes részvétele;
    - ii. valamennyi érintett résztvevővel folytatott széles körű és átlátható konzultáció, ideértve a nem kormányzati szervezeteket is;
    - iii. a közösségi szervek szabályozási folyamattal kapcsolatos felelősségre vonhatóságának és e folyamat általános átláthatóságának fokozása, különösen a Tanács üléseinek a nyilvánosság ellenőrzése alá vonása révén akkor, amikor a Tanács jogalkotói minőségében jár el;
    - iv. bármely, az egyszerűsítés céljából végzett vizsgálatnak azonos mértékben kell figyelembe vennie a gazdasági, társadalmi, környezetvédelmi és egészségügyi szempontokat, és nem szabad csupán rövid távú megfontolásokra korlátozódnia;
    - v. az egyszerűsítési eljárásnak semmilyen körülmények között sem szabad magával vonnia a jelenlegi jogalkotás színvonalának csökkenését;
  2. támogatja a Bizottság azon célját, hogy javítsa a jogalkotás minőségét és csökkentse az igazgatási terheket; úgy véli, hogy a Bizottság közleményében vázolt intézkedések a cél iránti világos és folyamatos elkötelezettséget mutatnak, de úgy ítéli meg, hogy számos területen akár még ennél is nagyobb erőfeszítésekre van szükség annak biztosítására, hogy a belső piaci jogszabályokból a lehető legnagyobb gazdasági haszon származzék;
  3. szorgalmazza, hogy a Bizottság minden szükséges erőfeszítést tegyen meg a már meglévő közösségi jogalkotásnak a tagállamokat és az érdekelt feleket kellőképpen bevonó, megfelelő egyszerűsítési stratégia révén történő racionalizálása és korszerűsítése érdekében; ugyanakkor megerősíti, hogy – bár a jobb szabályozás valamennyi európai intézmény közös célja kell, hogy legyen – a Bizottság főszerepet játszik a magas szintű jogalkotási javaslatok előkészítésében, amelyek az egész egyszerűsítési folyamat legjobb kiindulópontjává szolgálhatnak;
  4. sürgeti a Bizottságot, hogy fektessen nagyobb hangsúlyt a közösségi jogszabályok végrehajtására, érvényesítésére és kiértékelésére, ami a jobb szabályozást célzó folyamat szerves része;
  5. egyetért a Bizottsággal azt illetően, hogy a jogalkotás tökéletesítése nem érhető el az egyes jogalkotási javaslatok gazdasági, szociális, környezetvédelmi, egészségügyi és nemzetközi hatásainak átfogó ismerete nélkül; éppen ezért teljes mértékben támogatja a Bizottság elnökének hatáskörébe tartozó hatásvizválati testület létrehozását, annak ellenőrzése érdekében, hogy a Bizottság illetékes munkatársai alkalmazzák-e ezen elveket a hatásvizválat elkészítésekor;

2007. szeptember 4., kedd

6. ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a hatásvizsgálatok elkészítése során a független részről történő ellenőrzés minimális szintjének biztosítása érdekében független szakértői panelt kell létrehozni, amely a hatásvizsgálati testület véleményeinek minőségét szűrőpróbaszerűen ellenőrzi, és hangsúlyozza, hogy azok vezetésében részt vehessenek az érdekelt felek képviselői is;
7. szükségesnek ítéli, hogy a hatásvizsgálati testületnek biztosítsa az összes hatásvizsgálat közös metodológiájának alkalmazását, az ellentmondó megközelítésmódok elkerülése és az összehasonlíthatóság előmozdítása érdekében;
8. kitart amellett, hogy a Parlamentet időszakosan tájékoztassák a Bizottság elnökének felügyelete alá tartozó hatásvizsgálati testület által elfogadott határozatokról, azzal a céllal, hogy biztosítsák a két intézmény közötti átlátható párbeszédet;
9. felhívja a Bizottságot, hogy a költségkímélő, fenntartható és szociálisan elfogadható megoldások megalapozására kínáljon elegendő számú forгатókönyvet és politikai választási lehetőséget (beleértve a cselekvés mellőzésének lehetőségét is, ha szükséges);
10. úgy ítéli meg, hogy általános szabályként a hatásvizsgálatoknak kellőképpen figyelembe kell venniük az egyes szakpolitikai javaslatoknak a társadalomra, a környezetre és a gazdaságra gyakorolt jelentős hatásait, valamint úgy ítéli meg, hogy a hatásvizsgálatoknak – különösen amennyiben ez a jogalkotás alkalmazandó területe tekintetében lehetséges és azzal összhangban van – kellőképpen figyelembe kell venniük a kiszolgáltatott helyzetben lévő, vagy kisebbségi csoportokra gyakorolt jelentős hatásokat is, továbbá a nemek esélyegyenlőségének érvényesítését és az egyéb érzékeny helyzetben levő célcsoportokat is, mint például az etnikai kisebbségek, gyermekes szülők, idősek, gyógyíthatatlan betegségben szenvedők, fogyatékkal élők („social benchmarking”);
11. kéri a Bizottságot, hogy amikor hatásvizsgálatot készít, konzultáljon valamennyi érintett féllel, és különösen a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal annak érdekében, hogy a helyi vagy regionális eltéréseket megfelelően figyelembe lehessen venni, illetve hogy a hatásvizsgálatok eredményeiről időben tájékoztassa a Parlamentet, a Régiók Bizottságát és valamennyi érintett regionális és helyi kormányzati szervet;
12. úgy ítéli meg, hogy ennek érdekében minden szakaszban konzultálni kell valamennyi érintett szereplővel, lehetőség szerint a Bizottság honlapjának a nyilvános viták (amelyek eredménye egyébként véletlenül is lehet) céljára történő jobb kihasználásával, és új, strukturáltabb konzultációval, ahogyan azt a Bizottság „A konzultáció és a párbeszéd megerősített kultúrája felé – az érdekelt felek Bizottsággal való konzultációjának általános elvei és minimális kívánalmai” című közleménye (COM(2002)0704) előírja; úgy véli, hogy e tekintetben a Bizottságnak a lehető legnagyobb átláthatóság biztosításával, az érdekelt felek válaszainak közzététele révén kell eljárnia;
13. hangsúlyozza, hogy a Parlamentnek és a Tanácsnak gondoskodnia kell a bizottsági javaslatok főbb módosításainak szisztematikusabb hatásvizsgálatáról;
14. sürgeti a Bizottságot, hogy ismertesse, milyen szakaszban tartanak a még nem közzétett hatásvizsgálatok, világosan megnevezve, hogy ezek még mindig függőben vannak-e, visszavonták, elhalasztották őket, vagy egyéb jogcímen újraindították őket stb., valamint konzultáljon az érdekelt felekkel a még függőben lévő tekintetben;
15. ragaszkodik ahhoz, hogy a tagállamok készítsenek hatásvizsgálatot a bűnügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén tett kezdeményezéseikről, az EU-Szerződés 34. cikkének (2) bekezdése értelmében; úgy ítéli meg, hogy a tagállamoknak el kellene magukat kötelezniük a valós kötelezettségek elismerésére e tekintetben;
16. támogatja a Bizottságnak a rendszeres átvilágítást és a függőben lévő javaslatok visszavonását illető gyakorlatát; ugyanakkor ismételtlen azt vallja, hogy ezt a gyakorlatot a különböző közösségi intézményeket a jogalkotási folyamatban megillető, a Szerződésekben meghatározott előjogok fényében, és az intézmények közötti lojális együttműködés elvével összhangban kell szemügyre venni;
17. támogatja az elveken alapuló jogalkotás előmozdítását, valamint a mennyiség helyett a minőség előtérbe helyezését; véleménye szerint a jobb szabályozásról szóló vita alkalmat teremt arra, hogy véleményezzék a jogalkotást mint egyértelműen meghatározott politikai célok elérésére irányuló folyamatot, azáltal, hogy valamennyi érdekeltet elköteleznek a folyamat valamennyi szakasza mellett, az előkészítéstől a végrehajtásig, illetve bevonják őket azokba;

2007. szeptember 4., kedd

18. úgy véli, hogy a Lámfalussy-eljárással kapcsolatban a pénzügyi piaci szabályozás terén szerzett tapasztalatok – különösen a szabályozó és a piaci résztvevők közötti párbeszéd tekintetében – értékes vizsgálati anyagként szolgálnak a dinamikus jogalkotási folyamatok tekintetében;
19. véleménye szerint a Lámfalussy-eljárás hasznos mechanizmus; döntő fontosságúnak tartja a felügyeletre irányuló gyakorlatok egymáshoz való közelítését; üdvözli a 3. szintű bizottságok e tekintetben végzett munkáját és támogatja a megfelelő eszköztárra irányuló felhívásukat; úgy véli, hogy a felügyeletet végzők mozgásterének biztosításával jelentős mértékben enyhíthetők a jogalkotás technikai részletei, és megfelelő szabályok jöhetnek létre egy dinamikus piac számára; hangsúlyozza azonban, hogy ez nem szünteti meg a végső célokkal kapcsolatos politikai felelősséget; kitart amellett, hogy a jogalkotóknak gondosan figyelemmel kell kísérniük a folyamatot, és hangsúlyozza, hogy teljes mértékben tiszteletben kell tartani a Parlamentet a jogalkotási folyamatban megillető jogokat;
20. úgy véli, hogy a Bizottságnak folyamatosan és nem csak hivatalba lépésekor kell felülvizsgálnia a folyamatban lévő jogszabályok relevanciáját, és vissza kell vonnia azokat a javaslatokat, amelyek már nem helyénvalók, különös tekintettel a már egy ideje lezáratlanul álló javaslatokra;
21. hangsúlyozza, hogy egyszerűsítésre a Bizottság polgárokkal való érintkezésében, vagyis a közbeszerzés, a pénzügyi szolgáltatások, a kutatási programok, az állami segélyek szabályai és a segélyek megpályázása terén is szükség van;
22. elvben támogatja a függőben lévő egyszerűsítési javaslatok gyorsabb elfogadását, azonban úgy véli, hogy a javaslatok horderejét eseti alapon kell megvizsgálni, és ebben az esetben több időre lehet szükség;
23. tudatában van annak, hogy az Unión belüli jogalkotási munka módszeresebben is végrehajtható; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy gondolja újra munkamódszereit és annak szervezési módját, hogy a különböző kérdéseket horizontálisabb módon kezelhesse főként a nagyobb fokú koherencia biztosítása, a lehetséges szinergiákra való építkezés és a következetlenségek elkerülése érdekében;
24. úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie a Parlament véleményét a függőben lévő javaslatok visszavonásakor a Bizottság és a Parlament közötti elengedhetetlen bizalom megőrzése érdekében;
25. üdvözli a Bizottság 68 olyan javaslat visszavonásáról szóló közleményét, melyeket összeegyeztethetetlennek ítelt a lisszaboni célokkal és a jobb szabályozás elveivel, ugyanakkor sajnálja, hogy a Bizottság visszavonta az európai önszegélyező szövetkezet alapokmányáról szóló irányelvre irányuló javaslatot annak ellenére, hogy az a lisszaboni stratégia egyik központi eleme, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy 2007 végéig fogadjon el kezdeményezést arra vonatkozóan, hogy lehetővé tegyék az európai önszegélyező szövetkezet alapokmánya és egy európai szövetség szövegének a kidolgozását;
26. elfogadja, hogy a Tanácsnak, akárcsak a Parlamentnek figyelembe kell vennie legfontosabb módosításainak a Bizottság hatástanulmányára gyakorolt hatását; hangsúlyozza az olyan költség–haszon-elemzések szükségességét, amelyek jobban tükrözik a szabályozási költségek összetett struktúráját, amikor az irányelveket nemzeti jogszabályok által hajtják végre és megváltoztatják azt a keretet, amelyen belül a társaságok és a magánszemélyek működnek; határozottan kiemeli a hatásvizsgálatok végrehajtásának átláthatóságát és független ellenőrzését a jogalkotók teljes felelőssége mellett, politikai prioritásaik összefüggésében, ideértve az intézkedések környezeti és társadalmi hatásainak vizsgálatát;
27. teljes mértékben támogatja a Bizottság részéről történő minden olyan erőfeszítést, amit a közösségi jog általános megszilárdítása érdekében megelőző intézkedéseken keresztül tesz, ezzel párhuzamosan, a kulcsfontosságú irányelvek helyes átültetésének megkönnyítése céljából, már egész korai fázistól nyomon követve az eljárást a tagállamokkal, és ajánlja, hogy az Európai Parlament kellőképpen vállaljon részt ezekből a kezdeményezésekből;
28. úgy ítéli meg, hogy a tagállamok uniós jogalkalmazásának nyomon követése során a Bizottságnak köteleznie kell, és nem csupán felkérnie a tagállamokat, hogy készítsenek megfelelési táblázatokat és átültetési feljegyzéseket, különösen az irányelvek nemzeti jogba történő átültetésének ellenőrzése céljából; ebből a célból – véleménye szerint – a Bizottságnak fel kellene hívnia a tagállamokat arra, hogy fogadjanak el közös referenciamódszert;

2007. szeptember 4., kedd

29. úgy ítéli meg, hogy a hatásvizsgálatokra helyezett hangsúly nem vezethet a Bizottságon belül olyan helyzethez, amelyben a közösségi jog helyes átültetésére és a jogsértési esetek eljárásaira szánt erőforrásokat a hatásvizsgálatokhoz kell átcsoportosítani; hangsúlyozza, hogy növelni kell a közösségi jog alkalmazásának hatékony ellenőrzését biztosító erőforrásokat;

30. nehezményezi a tagállamok általi „túldíszítést” (*gold plating*), és felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy annak megakadályozására milyen további intézkedéseket lehetne hozni, beleértve a polgárok számára a közvetlen cselekvés jogának bevezetését; nyomon követési hatásvizsgálatokra szólít fel annak elemzése végett, hogy a határozatokat valójában hogyan hajtják végre a tagállamokban és helyi szinten; támogatja a rendeletek indokolt esetben megnövelt használatát;

31. emlékeztet a megszüntetési záradékok ésszerű használatának fontosságára a jogszabályok megfelelőségének biztosítása szempontjából;

32. ragaszkodik ahhoz, hogy a jogalkotási javaslatok előterjesztésekor a Bizottság kerülje a pontatlan és felesleges kifejezéseket, és ehelyett lehetőleg egyértelműen és érthetően fogalmazzon, a terminológiai pontosság és a jogi egyértelműség megtartása mellett; úgy ítéli meg, hogy különösen az értelmezhetetlen mozaikszavak és főlőleges preambulumbekendések túlzott mértékű használatát kerülni kell; valamennyi kormányzati szintet – a lehetőségekhez mérten – világos, az állampolgárok számára könnyen érthető nyelvhasználatra bátorít;

33. felhívja a Bizottságot, hogy a jobb szabályozás kialakítása során biztosítsa, hogy az új szabályok és azok végrehajtása következetes, megindokolható, átlátható és érthető legyen az érdekelt felek és a kedvezményezettek számára;

34. felhívja a Bizottságot, hogy a jogszabályok esetében előzetesen készítsen a végrehajtásról szóló útmutató jegyzeteket a tagállamok, a regionális és helyi hatóságok, valamint a szakosodott ügynökségek számára;

35. ismételten megerősíti, hogy a jobb szabályozás során az Európai Parlamentet mind intézményközi vitapartnerként, mind pedig társjogalkotóként – az ezen eljárás alá tartozó jogi aktusok elfogadásába – teljes mértékben be kell vonni; hangsúlyozza továbbá, hogy az Európai Parlament az elfogadandó jogi eszköz formái megfelelőségét (rendelet, irányelv vagy határozat) is vizsgálhatja, és felmérheti, hogy jobb lenne-e más, alternatív szabályozási eszközök alkalmazása;

36. bátorítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a jogalkotás alternatíváit a belső piac működéskének javítása érdekében, beleértve az önszabályozást és a nemzeti szabályok kölcsönös elismerését; hangsúlyozza, hogy a közösségi jogszabályokat a nemzetközi verseny és a globális piacok összefüggésében kell szemlélni; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy ez nem akadályozhatja az Európai Parlament és a tagállamok parlamentjei általi demokratikus ellenőrzést;

37. úgy ítéli meg, hogy a komitológia új szabályai, amelyek a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök tekintetében megerősítik az Európai Parlament és a Tanács ellenőrző szerepét, tovább egyszerűsítik a közösségi jogalkotást abban az értelemben, hogy széles körű szabályozási hatáskört utalnak a Bizottsághoz a nem lényeges érintő és a technikai részleteket illetően, ily módon lehetővé téve az Európai Parlament és a Tanács számára, hogy jogalkotási tevékenységük során a lényegi rendelkezésekre összpontosítsanak.

38. üdvözli az Európai Tanács 2007 tavaszi ülésének a jobb szabályozásról szóló következtetéseit, és különösen azt a döntést, hogy 2012-re a kis- és középvállalkozások (kkv) tekintetében 25%-kal csökkentik a közösségi jogszabályokból adódó igazgatási terheket; úgy véli, hogy ennek a célnak intelligensebb, hatékonyabb és felhasználóbarátabb jogszabályok megalkotását kell maga után vonnia, ami mérsékli majd a kkv-ra rótt szücségtelen terheket anélkül, hogy csökkenne a jelenlegi jogalkotás színvonala; különösen támogatja a Tanács arra irányuló döntését, miszerint felkéri a tagállamokat, hogy 2008-ig állapítsanak meg nemzeti célokat, és kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok határozzanak meg homogén ellenőrzési mechanizmusokat lehetővé téve az ilyen eljárást hatékony végrehajtását a tagállamokban, nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt;

39. felhívja a Bizottságot, hogy éves jelleggel mutassa be az igazgatási teher csökkentésének megvalósításával kapcsolatban megígért célok terén elért eredményeit és tervezett erőfeszítéseit;

2007. szeptember 4., kedd

40. felszólítja a Bizottságot, hogy a Tanáccsal és az Európai Parlamenttel együttműködve a Közösségen belül olyan intézményi reformokat valósítson meg, amelyek segítségével nagyobb mértékű pénzügyi megtakarítások lesznek biztosíthatók, és amelyek majd megkönnyíthetik az együttműködést a jobb vagy ésszerűbb szabályozás érdekében;

41. felhívja a Bizottságot, hogy a jobb szabályozás érdekében végzett további munkája során vegye figyelembe az Európai Parlament Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottsága által az egyszerűsítési folyamatról készített, „Az EU környezetpolitikájának egyszerűsítése”⁽¹⁾ című tanulmány eredményeit;

42. aggodalmát fejezi ki a különböző független tanulmányok⁽²⁾ azon megállapításaival kapcsolatban, amelyek szerint a Bizottság hatásvizsgálatokra vonatkozó iránymutatásait a bizottsági főigazgatóságok nem tartják teljesen tiszteletben, a gazdasági hatások értékelése és számszerűsítése nagyobb hangsúlyt kap a környezeti, társadalmi és nemzetközi hatásokkal szemben, a jogalkotás költségeit jelentősen nagyobb mértékben vetik vizsgálat alá, mint annak előnyeit és a rövid távú megfontolások háttérbe szorítják a hosszú távúakat; üdvözlöli a Bizottságnak egy hatásvizsgálati testület létrehozására irányuló tervét, valamint azt, hogy a Bizottság hatásvizsgálati rendszerét külső értékelésnek vetné alá, és elvárja, hogy mindkettő járuljon hozzá a fent felsorolt tartós hiányosságok végleges kiküszöböléséhez;

43. támogatja „Az EU környezetpolitikájának egyszerűsítése” című tanulmány azon következtetését, miszerint a hatásvizsgálatok alapvető szerepet játszhatnak a jobb szabályozás biztosításában, és hogy e hatásvizsgálatok némelyikének minősége javításra szorul; sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy:

- az ilyen vizsgálatokra kellő időt és pénzügyi forrásokat fordítanak;
- a hatásvizsgálatok azonos mértékben veszik figyelembe a gazdasági, társadalmi, környezetvédelmi és egészségügyi szempontokat, mind rövid, mind pedig hosszú távon;
- a hatásvizsgálatok nem csupán az intézkedések költségeire terjednek ki, hanem azokra a költségekre is, amelyek a környezetvédelmi, közegészségügyi és élelmiszer-biztonsági kérdések figyelmen kívül hagyása következtében keletkeznek;
- a folyamatot átláthatóság jellemzi és valamennyi érdekelt fél hozzájárul ahhoz;
- a hatásvizsgálatok kellőképp széles körűek, és figyelembe veszik a tagállamok eltérő nemzeti körülményeit;

elisméri, hogy a hatásvizsgálatok létfontosságú szerepet tölthetnek be az Európai Parlament vagy a Tanács által javasolt, adott esetben jelentős hatású módosítások esetében is;

44. felhívja a Bizottságot, hogy még inkább mozdítsa elő az információcserét a tagállamokban az EU környezetpolitikájának egyszerűsítése érdekében folytatott legjobb gyakorlatok tekintetében, úgymint:

- az információs technológia alkalmazása az adminisztratív terhek csökkentése érdekében;
- az engedélyezési rendszerek és az engedélyezési folyamat egyszerűsítése és integrációja a környezetvédelmi és egészségügyi előírások tiszteletben tartása mellett;
- az ellenőrzési és jelentéstételi követelmények egyszerűsítése és integrációja, ideértve a kockázatalapú megközelítést, az átláthatóságot, az eredményes megvalósítást és végrehajtást biztosítva mellett;

45. felhívja a tagállamokat, hogy a jogalkotási folyamat során alakítsanak ki és hajtsanak végre konzultációs mechanizmusokat a regionális és helyi hatóságokkal, vegyék figyelembe a miniszteri tárgyalások során a hatóságok aggodalmait, és erősítsék meg az EU-jogszabályok átültetési és végrehajtási folyamatában játszott szerepüket;

⁽¹⁾ 1P/A/ENVI/ST/2006-45.

⁽²⁾ Európai Környezetpolitikai Intézet (2004): Fenntartható fejlődés az Európai Bizottság 2003-as integrált hatásvizsgálataiban.

Európai Környezetpolitikai Intézet (2005): Jobb vagy rosszabb – Az EU „Jobb szabályozás” programja és a környezetvédelem.

Európai Környezetvédelmi és Fenntartható Fejlődés Tanácsadó Szervezet (2006): Az Európai Bizottság politikáinak hatásvizsgálata: eredmények és kilátások.

2007. szeptember 4., kedd

46. felhívja a Bizottságot a tagállamoknak az EU-jogszabályok átültetéséért felelős valamennyi hatóságával való szoros együttműködésre, és ugyanakkor azt tanácsolja a Bizottságnak, hogy helyi szinten is szervezzen szemináriumokat az EU-jogszabályok nemzeti jogba való átültetésének tárgyában, ezzel biztosítva a vonatkozó információk egyszerű, érthető módon való, közvetlen eljutását az érdekelt felekhez;
47. felhívja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki és juttassanak érvényre a regionális és központi kormányok közötti jobb együttműködéshez szükséges, hatékony és világos eljárásokat az átültetési folyamat megkönnyítése és a jogalkotási hatáskörökkel rendelkező térségek növekvő szerepének elismerése érdekében;
48. arra biztatja a tagállamok hatóságait, hogy készítsenek formális átültetési stratégiákat a regionális és nemzeti kormányok szerepének és felelősségeinek világos meghatározása céljából, a jobb és gyorsabb átültetés érdekében;
49. arra biztatja a Bizottságot, hogy – amennyiben lehetséges – az irányelvekkel egy időben tegye közzé az irányelvekre vonatkozó átültetési iránymutatásokat, ezáltal lehetővé téve a nemzeti és regionális kormányok számára, hogy ezeket az átültetési folyamat megkezdése előtt figyelembe vegyék, illetve hogy a tagállamokban a helyes és kellő időben történő átültetés biztosítva legyen;
50. felhívja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a nemzeti végrehajtási jogszabályok átfogó, szabadon hozzáférhető nyilvános adatbázisának elkészítését, amely adott esetben magában foglalja a regionális eltéréseket is;
51. azon a véleményen van, hogy a jobb szabályozás nem vezethet a környezeti, társadalmi és minőségi normák csökkenéséhez;
52. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy az EU-jogszabályok átültetése során ne rójanak a természetes és jogi személyekre olyan kötelezettségeket, amelyek meghaladják az átültetett jogszabály értelmében előírtakat, illetve amelyek felesleges adminisztratív terhet jelentenek különösen az európai régiók fenntartható fejlődése mögötti hajtóerőt képező kis- és középvállalkozások számára;
53. arra kéri a Bizottságot, hogy javítsa az átültetésre és a jogsértési eljárásokra vonatkozó információszolgáltatást, és tegye ezeket az információkat nyilvánossá és könnyen hozzáférhetővé a Bizottság honlapján;
54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0364

A jogalkotás minőségének javítása (2005): szubszidiaritás és arányosság

Az Európai Parlament 2007. szeptember 4-i állásfoglalása a jogalkotás minőségének javításáról 2005-ben: a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazása – 13. jelentés (2006/2279(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Tanácshoz intézett, „Hatékonyabb jogalkotás 1998 – Közös felelősség (1998)” és „Hatékonyabb jogalkotás 1999” című jelentéseiről szóló, 2000. október 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság európai szabályozásról szóló fehér könyvről szóló 2001. november 29-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 197., 2001.7.12., 433. o.

⁽²⁾ HL C 153. E, 2002.6.27., 314. o.